

๓๑

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ ๔๖๑/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๐๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕

วันที่ ๑๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด โจทก์
นางสาวชาลิณี ทศนศร จำเลย

เรื่อง บัตรเครดิต โอนสิทธิเรียกร้อง

โจทก์ อุทธรณ์ คำพิพากษา

ศาลแขวงเชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ รับวันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ในการ
รับหรือซื้อหรือรับโอนทรัพย์สินด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินรวมทั้งหลักประกัน

/เพื่อนำมา...

- ๒ -

เพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอน เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ธนาคาร
เอเชีย จำกัด (มหาชน) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) อนุมัติให้
จำเลยใช้บัตรเครดิตซื้อสินค้าและบริการ ตลอดจนเบิกเงินสดล่วงหน้า จากนั้นจำเลยนำ
บัตรเครดิตไปใช้ ธนาคารฯ ได้ชำระเงินแทนจำเลยและจัดส่งใบแจ้งยอดค่าใช้จ่ายบัตร
เครดิตให้แก่จำเลย แต่จำเลยเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ ต่อมาวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑
ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ
รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยให้แก่โจทก์ คำนวณยอดหนี้ถึงวันดังกล่าว จำเลยค้างชำระ
ต้นเงิน ๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท และดอกเบี้ยสะสม ๖๔,๑๖๖.๓๒ บาท ภายหลัง
รับโอนสิทธิเรียกร้อง โจทก์คิดดอกเบี้ยสำหรับหนี้บัตรเครดิตอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี ของต้นเงิน
๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันฟ้องอีก ๑๗,๔๖๓.๗๔ บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๖,๓๕๙.๕๒ บาท โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้อง
และทวงถามให้จำเลยชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน

- ๓ -

๑๐๖,๓๕๙.๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี ของต้นเงิน

๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ แผนกคดีผู้บริโภครวบรวมสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังยุติว่า เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จำเลยสมัครเป็นสมาชิก บัตรเครดิตกับธนาคารเอเชียจำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารยูโอบี จำกัด

- ๔ -

(มหาชน) ธนาคารดังกล่าวอนุมัติบัตรเครดิตหมายเลข ๕๔๑๘ ๗๘๑๕ ๗๔๓๓ ๕๐๐๙ ให้แก่จำเลย ตกลงให้ใช้บัตรเครดิตซื้อสินค้าและบริการตลอดจนเบิกถอนเงินสดจากเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ โดยธนาคารดังกล่าวจะชำระเงินแทนและเรียกเก็บจากสมาชิกเป็นรายเดือนตามจำนวนและวันที่ระบุตามใบแจ้งหนี้ยอดค่าใช้จ่าย หากไม่ชำระตามกำหนดถือว่าจำเลยขอผ่อนชำระส่วนที่เหลือในเดือนต่อ ๆ ไป และยอมชำระดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดที่ธนาคารฯ เรียกเก็บได้ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย จำเลยยอมให้ธนาคารดังกล่าวคิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี และเปลี่ยนแปลงตามที่ธนาคารฯ กำหนดตามสำเนาใบสมัครเป็นสมาชิกบัตรเครดิตเอกสารท้ายคำฟ้อง ต่อมาจำเลยใช้บัตรเครดิตดังกล่าวซื้อสินค้าและบริการตลอดจนเบิกถอนเงินสด ธนาคารดังกล่าวชำระเงินแทนจำเลยทุกครั้ง และจัดส่งใบแจ้งยอดหนี้ค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลย โดยจำเลยชำระหนี้ครั้งสุดท้ายวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๖ ต่อมาวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มี

- ๕ -

ต่อจำเลยให้แก่โจทก์ ในวันดังกล่าวจำเลยคงค้างชำระต้นเงิน ๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท และ ดอกเบี้ยสะสม ๖๔,๑๖๖.๓๒ บาท จากนั้นโจทก์คิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๘ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จนถึงวันฟ้องอีก ๑๗,๔๖๓.๗๔ บาท รวมเป็นเงินที่จำเลยต้องชำระแก่โจทก์ทั้งสิ้น ๑๐๖,๓๕๙.๕๒ บาท ก่อนฟ้องคดีโจทก์มี หนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยเพิกเฉย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า การที่ศาลชั้นต้นไม่กำหนด ดอกเบี้ยก่อนฟ้องให้แก่โจทก์ชอบหรือไม่ ศาลชั้นต้นพิพากษายกคำขอส่วนนี้โดยไม่ให้ เหตุผลแห่งการวินิจฉัย เป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ แต่เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ และพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาคดีพอ วินิจฉัยได้แล้ว เพื่อมิให้คดีล่าช้า เห็นควรวินิจฉัยไปเสียทีเดียว โดยไม่ย้อนสำนวนกลับไป ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์รับโอนทรัพย์สินด้วยคุณภาพรวม

- ๖ -

ทั้งนี้รายนี้ โจทก์ย่อมต้องมีต้นทุนในการดำเนินการทางธุรกิจ ก่อนฟ้องโจทก์บอกกล่าวให้จำเลยชำระหนี้ แต่จำเลยไม่ชำระ โจทก์จึงฟ้องเป็นคดีนี้เมื่อปี ๒๕๖๕ โจทก์ใช้สิทธิโดยสุจริตและระยะเวลาของหนี้รายนี้อยู่กับโจทก์เพียง ๔ ปี ไม่ถือว่าผิดปกติแต่อย่างใดนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในการใช้สิทธิแห่งตนก็ดี ในการชำระหนี้ก็ดี ผู้ประกอบธุรกิจต้องกระทำด้วยความสุจริต โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการค้าที่เหมาะสมภายใต้ระบบธุรกิจที่เป็นธรรม เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยชำระหนี้บัตรเครดิตครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๖ ต่อมาวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ธนาจารย์โอปี จำกัด (มหาชน) ทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรวมถึงสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยให้แก่โจทก์ คำนวณยอดหนี้ ณ วันดังกล่าว จำเลยค้างชำระต้นเงิน ๒๔,๗๒๙.๔๖ บาท และดอกเบี้ยสะสม ๖๔,๑๖๖.๓๒ บาท โดยไม่ปรากฏว่าในระหว่างนั้นซึ่งเป็นเวลา ๑๕ ปีเศษ ได้มีการบังคับชำระหนี้แก่จำเลยแต่อย่างใด ทำให้ดอกเบี้ยสะสมท่วมต้นเงินไปเป็นจำนวนมาก ทั้งภายหลังจากโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องแล้ว โจทก์ย่อมสามารถใช้สิทธิบังคับชำระหนี้

- ๗ -

แก้จำเลยได้ทันที แต่โจทก์ไม่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลาอันสมควร กลับปล่อยเวลาให้ล่วงเลยต่อมาอีกนับ ๔ ปี จนกระทั่งมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ทั้งที่โจทก์ทราบดีว่าจำเลยรับภาระดอกเบี้ยสะสมมากกว่า ๑๕ ปีแล้ว และยังเป็นเหตุให้จำเลยต้องรับภาระดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเพิ่มขึ้นอีก ๑๗,๔๖๓.๗๔ บาท รวมเป็นดอกเบี้ยทั้งสิ้น ๘๑,๖๓๐.๐๖ บาท มากกว่าต้นเงินเกินกว่า ๓ เท่า ประกอบกับเมื่อพิจารณาพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ "การบริหารสินทรัพย์" หมายความว่า (๑) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นเพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูหรือแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ มิใช่เพื่ออาศัยเป็นช่องทางให้ได้รับประโยชน์จากดอกเบี้ยผิวนิด พฤติการณ์ของโจทก์ย่อมไม่ใช่การใช้สิทธิด้วยความสุจริตโดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการค้าที่เหมาะสมภายใต้ระบบธุรกิจที่เป็นธรรมตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งวางมาตรฐาน

- ๘ -

เรื่องความสุจริตของผู้ประกอบธุรกิจไว้ในระดับสูงกว่าบุคคลทั่วไปโดยตระหนักถึงมาตรฐานทาง
การค้าที่เหมาะสม ตลอดจนความรับผิดชอบที่ต้องมีต่อผู้บริโภคและสังคมส่วนรวม
โดยผลแห่งบทบัญญัติดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจไม่กำหนดดอกเบี้ยก่อนฟ้องให้แก่
โจทก์นั้นชอบแล้ว ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ เห็นพ้องด้วยในผล อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง โจทก์อุทธรณ์เฉพาะในส่วนของดอกเบี้ยก่อนฟ้อง ๘๑,๖๓๐.๐๖ บาท
จึงต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ ๑,๖๓๒ บาท แต่โจทก์เสียมา ๒,๑๒๗ บาท เกินมา
๔๙๕ บาท จึงต้องคืนแก่โจทก์

พิพากษายืน ค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ที่โจทก์เสียเกินมา ๔๙๕ บาท แก่โจทก์
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์นอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ.

นางสาวยุภา พรหมดวง

นางวิไลลักษณ์ อินทุฤติ

นางสาวพนิดา รัตนวรรณะ

ศาลแขวงภูเก็ต

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖

นัดพิจารณาคดีคดีอาญา ศาลแขวงภูเก็ต วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖

จึงได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกา ศาลฎีกา

แจ้งการอ่าน / อ่านแล้ว

(นางชนาภรณ์ ชื่นธรรม)

๓ ๑ ม.ค. ๒๕๖๖

